

Je ziet het niet onmiddellijk, maar in Eenum staat één van de oudste bakstenen kerken van de provincie, uit het laatste kwart van de 12e eeuw. Hij zal er ongeveer hebben uitgezien als de kerk van Oosterwijtwerd nu. Op basis van pastoorzegels uit de periode 1448-1502 zou Andreas als patroonheilige kunnen worden aangewezen (naar O.D.J. Roemeling). Er is veel gewijzigd aan deze kerk. In de 15e eeuw kwam er een ingang in de zuidmuur. Naden hier en daar wijzen op oude venstertjes en we zien resten van een spaarveld. De huidige ramen zijn waarschijnlijk in de 16e eeuw ingebroken. De bakstenen montanten, waarvan resten zijn aangetroffen, zijn door houten sponningen vervangen, waarschijnlijk in de 18e eeuw. Een boog, ongeveer in het midden van de zuidgevel, doet een romaanse ingang vermoeden.

De oostgevel werd in 1845 gebouwd na de afbraak van de apsis. Het dak kreeg een wolfseinde, maar bij de restauratie in 1977 werd een rechte top aangebracht.

In de noordgevel is een oud venster zichtbaar. Het metselwerk van het spaarveld is nog betrekkelijk gaaf, de wand daaronder minder. In de 15e eeuw is de ingang dichtgezet en zijn de huidige vensters aangebracht. De westgevel is sterk vernieuwd. Een restant spaarveld is nog zichtbaar. Volgens het jaartal in de windvaan is de toren met ingesnoerde spits van 1710. In de noordmuur zit de ingang binnen een spitsboog; van het jaartal op de sterk verweerde steen erboven is alleen '17' nog te onderscheiden. De luidklok is van 1410.

Het meubilair staat nog net zo als vóór de restauratie. Wel werden de kleuren gewijzigd: preekstoel en orgel verloren hun verflaag, terwijl de banken een nieuwe roodbruine kleur kregen. Na de sloop van de apsis werd de kansel uit 1654 tegen de nieuwe oostwand geplaatst. De panelen hebben sierlijke klauwstukken. Het achterschot is van later tijd, mogelijk uit 1845, toen een nieuwe trap werd gemaakt. Dezelfde balusters vinden we in de even oude, halfronde doopafscheiding. De kerkenraadbanken bevatten elementen uit de eerste helft van de 17e eeuw. De bank met offerblok aan de noordzijde heeft een mooi gesneden lijst met wapens. De schotten met opzetstuk tegen de oostwand, vóór 1845 als koorafscheiding dienend, en de beide fraai gesneden palen met forse knoppen onder het orgel vallen in dezelfde periode. De overige banken komen deels de 17e eeuw, deels uit de 19e eeuw. Onder de pleisterlagen zijn schilderijen uit het eind van de 16e eeuw tevoorschijn gekomen. Bovenlangs de muren loopt een rode bies, langs de westhoeken is een band van rood en grijs getrokken. Rond de vensters aan de zuidzijde zijn 'natuursteenblokken' geschilderd. Verder vindt men op deze wand een geschilderde zuil, een tekst in een cartouche, een geschilderd rond venster en een wijdingskruis uit een vroegere periode.

Het orgel van Eenum is in 1704 gebouwd door Arp Schnitger en in de 19e eeuw door Van Oeckelen gewijzigd. In 1983 werd het orgel volledig gerestaureerd, en zoveel mogelijk teruggebracht in originele staat (met de wijzigingen van Freytag in 1809). Het kort octaaf werd hersteld, de originele dispositie werd gereconstrueerd en de klaviatuur, windlade en mechaniek werden gerestaureerd.

